

KỶ SỰ 1-MEO 4 NGÀY VIẾNG CỔ ĐÔ HUẾ

KSCC KHÓA 7

Nhân dịp họp mặt kỷ niệm 40 năm ngày ra trường, các bạn Châu Đình Thanh, Hà Phước Trường và Võ Ngọc Khôi thuộc khóa 7 KSCC đã tổ chức một cuộc du ngoạn cổ đô Huế nhân tiện ghé thăm bạn đồng khóa Hoàng Trọng Đình sau 40 năm xa cách. Những email được ghi lại dưới đây nói lên tình thân hữu thắm thiết, vui buồn có nhau, giữa những người cùng có chung 4 năm trên ghế nhà trường của mái trường Cao Đăng Công Chánh thân yêu ngày nào. Đặc biệt bạn Hà Phước Trường với văn phong dí dỏm đã vẽ lại những nét đẹp cổ kính của cổ đô Huế một cách độc đáo.

From: Hà Phước Trường

Sent: Thursday, February 19, 2009 11:19 AM

Subject: Ai ra xứ Huế thì ra

Mười hai giờ ngày 12/02/2009, cả ba tề tựu tại sân bay TSN để bắt đầu chuyến hành trình ba người đi khắp thế gian ... Huế. Đúng 13 giờ 20, máy bay cất cánh, anh nhà quê HPT bị đói meo vì cứ ngỡ là được đãi một bữa ăn nhẹ trên máy bay nên để bụng rỗng mà lên đường, ai dè ...! Còn hai chàng kia nhờ chuẩn bị khá chu đáo nên ra về phơi phới đánh một giấc ngon ơ từ TSN đến Phú Bài.

"Đoàn" đến Huế an toàn và đúng 15 giờ đã an vị tại nhà anh chị vợ của CD Thanh, ở trong thành nội (số 48 đường Hàn Thuyên). Tr.V. vẫn còn đi đứng vững vàng, vui vẻ chào hỏi gia chủ rất đúng khuôn phép!

Khoảng 15 giờ 30, Ông TNXP Hoàng Trọng Đình đến, thế là đoàn lữ hành có thêm một thành viên. Bốn người hai ngựa không bỏ phí một giây nào, đi giải quyết ngay vấn đề bao tử, thực đơn ưu tiên là những món đặc trưng xứ Huế, do ông thổ địa HTĐ dẫn đường... Ra khỏi quán, trời vừa chạng vạng tối, cả bọn thẳng tiến tới nhà Hoàng Trọng Đình ở tít tận Thủy Biều. Sau nhiều bện quẹo trái, quẹo phải, cuối cùng

cũng tới. Cảm nhận đầu tiên của "đoàn" là "Êm đềm quá, xanh quá, hoa kiểng đầy sân, hoa kiểng lên tận mái nhà ..., về đây nghỉ hưu thì nhất hạng là Hoàng lão gia rồi!". Giờ mới là lúc Hoàng Trọng Đình thể hiện phẩm chất nghệ sĩ tài hoa của mình, tường phòng khách treo khá nhiều tranh của họa sĩ chủ nhà, bức nào cũng ẩn chứa sâu nặng tâm tư của tác giả ... Đoàn vừa nhâm nhi món thịt nướng ướp nước tương lạ mà ngon, vừa hàn huyên đủ mọi chuyện xưa tích cũ, kể cả câu chuyện tình lãng mạn của chàng trẻ tuổi HTĐ và cô nữ sinh Đông Khánh TTH mà nay đã có 6 con với Hoàng lão gia...

Chẳng mấy chốc mà đã hơn chín giờ tối, chưa mệt nhưng đường xa, vắng người lại lạ nước lạ cái, đoàn xin kiêu từ gia đình gia chủ để về ... ngủ.

From: Hà Phước Trường

Sent: Sunday, March 01, 2009 2:49 PM

Subject: Ai ra xứ Huế thì ra (tt)

Lần trước nói về buổi chiều ngày thứ năm 12/02/2009, vừa mới đến đất Thần Kinh mà đã nhận được khá nhiều điều thú vị đáng nhớ. Xin tiếp tục mời các bạn bước sang ngày thứ hai tại Huế nhé.

Tuy nhiên, trước tiên không thể nào không nhắc đến sự tiếp đãi ân cần và chu đáo của gia đình bà xã của Châu Đình Thanh: Nơi nghỉ tươm tất, tiện nghi và nhất là sự đối xử thân tình, lịch sự của chủ nhà khiến cho tụi mình nhanh chóng mất đi sự e dè khách khí vốn có lúc ban đầu ... Quả thật tụi mình rất may mắn được trú ngụ ở đây mấy ngày, để có dịp cảm nhận được một nhịp sống đặc trưng của người Huế sống ở nội thành Huế, một nhịp sống thật ung dung, thanh thản, khác hẳn lối sống vội vàng và âm ỉ nơi phố chợ. Xin cảm ơn anh chị Hai cùng gia đình, xin cảm ơn anh chị Châu Đình Thanh.

Vậy là sáng tinh mơ ngày 13/02/2009, bốn lão kỹ sĩ Hoàng, Võ, Châu, Hà cỡi hai con ngựa sắt gắn máy trực chỉ quán bún bò Huế trước Bưu Điện TP Huế rồi đến quán cà phê Nam Giao Hoài Cổ để nạp năng lượng đầy đủ chuẩn bị cho quãng đường dài phía trước. Như thường lệ, trước lối kiến trúc cổ kính của quán cà phê, lão đạo bấm máy liên tục, hồng biết hình có đẹp không mà không nghe thấy lão đạo "khoe khoang" gì cả.

Trước cổng vào Tổ đình Từ Hiếu

Trên đường thiên lý, "đoàn lữ hành" có ghé lại Tổ Đình Từ Hiếu, đây là một trong những đình thờ nổi tiếng ở kinh thành Huế, chung quanh là một rừng cổ thụ bao bọc ở giữa là ngôi đền trang nghiêm cổ kính, khói hương nghi ngút, có điều là khách viếng thăm thưa thớt, có lẽ tại hôm nay là ngày thứ Sáu mười ba tây nên ít người đi vắng cảnh ?

Bốn anh em đều đồng ý là không theo thói thường của tua du lịch là đi ào ào, thăm lướt lướt cô đi cho hết mọi lãng tâm! Tụi này chỉ chọn thăm viếng một số di tích tiêu biểu mà thôi.

Thế là "đoàn lữ hành" phi nước kiệu đến lăng vua Tự Đức. Qua sử liệu, mọi người đều biết vua Tự Đức là một vị vua rất uyên thâm về văn học và đặc biệt là rất sành thơ và rất hâm mộ nghệ thuật. Tư chất này đã thể hiện rõ qua công trình kiến trúc lăng mộ do chính nhà vua đã phê duyệt "hồ sơ thiết kế". Nói theo thuật ngữ kiến trúc thì lăng vua Tự Đức là một quần thể các

công trình kiến trúc sinh động, các công trình kiến trúc từ đền đài, đến thăm cỏ, lối đi, hồ nhân tạo đều hài hòa với khung cảnh thiên nhiên sẵn có như rừng cây, con suối v.v.... Về mặt bố cục, hoàn toàn từ bỏ tính đối xứng thường thấy ở các đền đài cổ xưa. "Đoàn lữ hành" miên man ngắm cảnh, nhất là lão đạo Khôi H mãi mê quay phim, bấm máy cố lấy cho hết những hình ảnh tuyệt đẹp, từ các công trình kề cận chung quanh cho đến khung cảnh sông núi ở tận ngút ngàn tầm nhìn, phải tới lúc máy ảnh báo động là "coi chừng bộ nhớ hết khả năng chứa nha con bạn mình ơi!" mới chịu tạm dừng, thì ... mặt trời đã lên mấy sào (hồng biết mấy sào nhưng đồng hồ chỉ đúng 10 giờ rưỡi!).

Châu Đình Thanh, Hà Phước Trường, Hoàng Trọng Đình & Võ Ngọc Khôi bên nhà thủy tạ lăng vua Tự Đức

Coi bộ chưa ai thăm mệt cả, "đoàn" tiếp tục đi theo giong Hương Giang xuôi về hướng Nam, vượt sông Hương bằng cầu Tuần (trước kia phải qua sông bằng đò ngang) để viếng lăng vua Minh Mạng.

From: Võ Ngọc Khôi

Subject: RE: Dan Nam Giao & To dinh Tu Hieu

Date: Wed, 4 Mar 2009 03:33:15 +0000

Hôm nay tôi lại tiếp tục phụ đề bằng hình ảnh cho bài phóng sự dí dỏm và linh hoạt của thầy Tư Về Hưu trong chuyến đi chơi Huế vừa qua của 4 lão già khóa 7. Sau khi nạp đạn bằng những ly cà phê thơm phức của Nam Giao

Hoài Cổ, trên đường đi vừa đến Ngã Ba Nam Giao, Châu lão gia liền thắng xe cái kịt làm tôi hết hồn tấp vào lề nghe lời chỉ giáo, thì ra bạn ta muốn giới thiệu một địa danh rất quen thuộc mà Khôi tôi đã từng biết qua những trang sử liệu triều Nguyễn. Đây chính là Đền Nam Giao, nơi mà ngày xưa nhà vua thường ngự đến đó để tế trời đất cầu nguyện cho mưa thuận gió hòa, mùa màng tươi tốt, nhân dân được thái bình an lạc. Sau Đền Nam Giao, 4 lão cái bang phon phon trên 2 con ngựa sắt tiến về hướng chùa Từ Hiếu, nơi ghi lại dấu tích của những ông hoạn quan ngày xưa. Những hoạn quan sinh ra làm kiếp bê đê thì gọi là hoạn sanh và những vị tự thiên của quý để được tiến cử vào cung vua thì gọi là hoạn liệt. Đi dạo trong khu vực rộng thênh thang với nhiều ngôi tháp của Tổ Đình Từ Hiếu mà lòng nao nao thương cho số phận của những ông quan bê đê suốt đời cúc cung tận tụy phục vụ mấy bà hoàng bà chúa mà tương lai không có con để nối dõi tông đường. Do đó mà họ sợ khi chết sẽ làm hồn ma vất vưởng không nơi nương tựa nên đã khẩn khoản xin vua Minh Mạng cho xây chùa Từ Hiếu để có nơi thờ cúng. Hình như thầy Tư Về Hưu của mình cũng cảm ứng với nỗi lòng cô quạnh của các quan bê đê nên Hà lão gia xông xáo đi từ ngoài vào trong với vẻ mặt đăm chiêu nghiêm trọng.

Lăng vua Minh Mạng

From: Hà Phước Trường

Sent: Wednesday, March 11, 2009 6:19:52 AM

Subject: Ai ra xứ Huế thì ra (tt lan hai)

Cả đoàn lại tiếp tục theo giòng Hương Giang, vượt qua cầu Tuần để tới lăng vua Minh Mạng. Tội nghiệp cho lão đạo Khôi H, gửi xe xong cứ xăm xăm đi thẳng tới nhà bia chụp lia lịa, hỏi ra mới biết lão đạo chưa dứt lòng trần, cố tìm cho được bản gốc toa thuốc "Lục Giao Sinh Ngũ Tử" của đức vua để mang về Gia Nã Đại "tiện dụng"... nhưng làm gì có mà tìm. Chi tiết này là hư cấu đó nha bà con.

Nếu lăng vua Tự Đức thể hiện tính phóng khoáng, lãng mạn của một vị vua thi sĩ thì lăng vua Minh Mạng lại có một trật tự chặt chẽ, mấy chục công trình lớn nhỏ nằm trên một khu đồi núi sông hồ rất hùng vĩ, gần như đối xứng san sát với nhau qua một trục dọc từ cửa đi thẳng lên mộ vua, nhìn vào sơ đồ lăng, rất dễ nhận thấy tính chất cân xứng này. Mặc dù vậy, cảnh quan tổng thể của lăng cũng không mất đi vẻ lãng mạn, quyến rũ của thiên nhiên đã được bàn tay, khối óc của con người chỉnh trang lại một cách hài hòa với các công trình kiến trúc, ao hồ cùng cây xanh vây bọc lấy toàn bộ các công trình "bê tông", nhất là khi khách tham quan đứng từ vị trí mộ vua phóng tầm nhìn ra vùng núi non đẹp như tranh ở xa xa bên ngoài...

Còn gì nữa, lúc này mặt trời đã qua khỏi đỉnh đầu, và đang có một sự đòi hỏi khẩn cấp từ dạ dày của bốn vị du khách lão thành, cho nên bèn có một sự nhất trí rất nhanh, gọn là : Bây giờ mình quay về Huế theo thứ tự ưu tiên như sau : Thứ nhất là thỏa mãn sự kêu gào của bốn cái bao tử, thứ hai là ghé lăng vua Khải Định cho hai lão gia Võ, Hà tiếp tục nhìn, ngắm, quay, chụp. Còn hai vị Châu, Đình tìm một bóng râm nào đó chợp mắt một tí gọi là, thứ ba là trên đường về sẽ ghé lại chiêm ngưỡng đền thờ Vua Trần Nhân Tôn và Công Chúa Huyền Trân, thứ tư là ... về nghỉ để lấy sức cho buổi tối xuống thuyền nghe "ca Huế".

From: Võ Ngọc Khôi

Sent: Thursday, March 12, 2009 3:30:07 AM

Subject: Re: Ai ra xứ Huế thì ra (tt lan hai)

Phong cảnh hữu tình tại Khiêm Lăng của vua Tự Đức đã nói lên con người nghệ sĩ lịch lãm của một vị vua đa tài. Ngoài tính nghệ sĩ,

Tự Đức còn là một tấm gương hiếu hạnh hiếm thấy của một người cai trị thiên hạ với câu chuyện cây roi của bà Từ Dũ¹, rất tiếc là trong những bộ sách công dân giáo dục đến nay vẫn không thấy nêu lên tấm gương hiếu hạnh này. Chương trình làm việc hằng ngày của nhà vua dày đặc từ sáng sớm đến chiều tối và được sắp xếp vào ngày chẵn thì ngự triều để giải quyết chuyện dân chuyện nước còn ngày lẻ thì vào hậu cung không phải để làm chuyện ấy như ông nội của mình với tuyệt chiêu nhất dạ lục giao mà lại vào để thăm hỏi sức khỏe bà mẹ Từ Dũ và nghe lời chỉ dạy của bà để ghi lại một tập sách lời mẹ dạy gọi là Từ Huấn Lục còn truyền lại đến ngày nay. Chuyện kể vua Tự Đức trong một dịp đi chơi về trễ để mẹ trông chờ khi vào trình diện thấy bà Từ Dũ ngồi buồn quay mặt vô vách không nói tiếng nào bèn dâng một cái roi mây rồi nằm sấp chịu đòn hối lỗi, một lát sau bà mẹ nói hôm nay ta tha tội nhưng phải ghi nhớ từ nay về sau không nên đi chơi về trễ không lo tròn nhiệm vụ làm vua khiến quan quân hồi hộp lo âu đi tìm khắp nơi đến hao tổn tài sản đóng góp của nhân dân.

Nếu các ngài cai trị ngày nay bắt chước được 1 phần trăm cái đức của ông vua này thì dân ta đã nhờ biết mấy. Rất tiếc một ông vua đa tài và đức hạnh như vậy mà thằng nhỏ lại không chịu làm việc cần mẫn như thằng lớn đến nỗi phải chịu nỗi cô quạnh không con nối dõi, nghe đâu cái của ấy bị cong queo nên chẳng làm ăn gì được, chuyện này chỉ có trời mới biết rõ thực hư. Khôi tui nhớ đến một lời than để đời của nguyên thủ tướng Phan Văn Khải, “trên bảo dưới không nghe”, nếu Tự Đức sống vào thời đại này, bảo đảm Khôi tui sẽ không ngần ngại tiến cung vài chục viên gờ-ra để tặng thêm phần sinh lực cho nhà vua...

Thế là 4 lão cái bang già nhắm thẳng đến Hiếu Lăng của vua Minh Mạng để mong tìm bí quyết nhất dạ lục giao như theo gợi ý của Hà lão

¹ Xin đừng lẫn lộn hai bà Từ Dũ và Từ Cung. Bà Từ Dũ tên Phạm thị Hằng, con Thượng Thư Phạm Đăng Hưng, người Gò Công. Bà là vợ vua Thiệu trị, mẹ vua Tự Đức. Bà Từ Cung tên Hoàng thị Cúc, vợ vua Khải Định. Mẹ vua Bảo Đại.

gia. Nói thiệt tình Khôi tui phải ngã mũ chào thua ông vua đa tài mà cũng đa sức này, phải xin gọi ngài là ông thần Gò-ra mới đúng phải không thầy Tư? Cái bề thế ngấn nấp của ngôi lăng đủ nói lên sự chu đáo của ông ta. Trong 20 năm làm vua với 40 chục người đẹp sinh cho ông đến 142 người con, làm cho tất cả 40 phi tần đều thỏa mãn trăm phần trăm mà vẫn còn đủ sức lực để trị vì thiên hạ, lo chuyện nước non kể cả thiết kế khu Hiếu Lăng hài hòa cân xứng này, bái phục, bái phục.

Sùng Ân Điện trong lăng vua Minh Mạng

From: Hà Phước Trường

Sent: Thursday, March 12, 2009 7:54:55 PM

Subject: Ai ra xứ Huế thì ra (tt lan 3)

Sau khi Ô Kê về chương trình buổi chiều cả bọn liền vượt cầu Tuần để trở về bờ phía Đông của sông Hương, lúc này, Hoàng lão gia có một đề nghị đáng giá "ngàn vàng" là: "Qua bên kia sông, ghé chợ Tuần tìm quán cơm ăn phứt cho rồi chớ từ đây tới lăng vua Khải Định không có hàng quán gì đâu các bạn ơi".

Bèn vòng xuống bờ sông đi về hướng Nam khoảng vài trăm mét, mãi mới thấy một quán ăn, lúc này đã quá ngọ khá lâu rồi nên trong quán không có vị khách nào cả, cũng may là mặc dù quán hết cơm rồi nhưng người ta đang chuẩn bị làm bánh khoai để bán buổi chiều, thật tình lúc đó Trường V. tui chả biết bánh khoai là bánh gì nhưng chỉ cần "ăn được" là êm rồi con

bạn mình ơi. Sợ mấy thầy kia chê ông chê eo đòi tìm cho được hàng com mới chịu ghé, tui bèn la làng: "Đặc sản Huế đây rồi, vô luôn mấy ông ơi". Cũng may lúc này ai nấy đều đâm ra dễ dãi, không thích tranh cãi nữa, nên ào vô quán rất là nhanh.

Đúng là quán bên đường ở nhà quê, ngó tới ngó lui chỉ có hai cái bàn gỗ ọp ẹp, năm sáu cái ghế nhựa, bốn ông già tự nhiên tìm ghế ngồi luôn vào cái bàn trước hàng ba. Quán hỏi ổng gì, tứ lão già trả lời y chang nhau : "NƯỚC KHOÁNG", quán hỏi gặng lại: "Nước suối phải không?" bốn tiếng PHẢI cùng vang lên một lượt. Thế là cô chủ quán ... xách xe chạy ra chợ tìm được đúng bốn chai nước khoáng Aquafina phục vụ cho bốn ông già "đói khát".

Mặc dù bụng đói meo nhưng lão đạo vẫn không quên chụp, quay lia lịa, có lẽ những tấm ảnh này sẽ là những kỷ niệm đẹp nhất của chuyến đi đây các bạn ạ. Lúc này trong nhà lại có tiếng ru em theo giọng Huế rất ngọt ngào, bốn lão già quên đói chăm chú lắng nghe, khiến cô bé ngưng ngừng hồng ru nữa, chạy trốn mất tiêu. Bốn lão già lại tiếp tục đói... Cuối cùng thì nhà bếp cũng bung lên tám cái bánh khoai, giống như bánh xèo nhưng phần nhun bên trong thì "nghèo nàn hơn bánh xèo nhiều" được cái bánh rất béo và chiên khá giòn, lại thêm đang đói nên bốn ông già làm việc tới tấp (phải chi dám ăn rau sống chắc còn ngon miệng hơn nữa), nhà bếp mang ra thêm tám cái nữa bốn vị cũng duyệt luôn....

Sau đó bốn lữ khách hiên ngang phóng xe đến lăng vua Khải Định. Lăng vua Khải Định, Tr.V. tui đã từng đến lăng này hai lần rồi, đều gặp mưa, mưa như trút nước, nước mưa từ các tầng phía trên đổ xuống, chảy ào ào trên các bậc thang như thác đổ, thế nhưng vẫn phải vượt thác để vào lăng tham quan theo chương trình của "tua", chỉ còn nhìn ngắm qua loa chứ không thể chiêm ngưỡng tận nhãn được. Cho nên lần này là để xác nhận lại những nhận thức qua loa ở các kỳ trước.

Thứ nhất, màu xanh của rừng cây cỏ thụ hoàn toàn nằm ngoài vòng thành của lăng, cho

nên hai ngài Châu, Hoàng phải ở lại ngoài lăng để có bóng mát mà ngồi nghỉ, nhờ vậy đỡ tốn sáu mươi ngàn đồng cho hai vé vào cửa.

Lăng vua Khải Định

Thứ hai, nhìn tổng thể công trình lăng vua Khải Định trông tựa tựa như kiêu lâu đài ở phương Tây, vật liệu chủ yếu là bê tông và sắt thép (các cánh cửa hầu hết bằng sắt thép), ngoài ra "hiện đại" nhất là có trang bị cột thu lôi nữa chứ đâu có lạc hậu như các vị vua đời trước, nằm trên núi cao chót vót mà chả sợ sấm sét gì cả!

Thứ ba, điểm nổi bật nhất là nghệ thuật ghép mảnh sành sứ tạo thành những hình ảnh theo ý đồ kiến trúc ở lăng vua Khải Định rất tinh vi và khéo léo...

Thứ bốn, cũng giống như các bậc vua tiền bối, vua Khải Định cũng chọn nơi an nghỉ của mình nằm trên một sườn núi, nhìn thẳng ra xa

xa là một vùng rừng núi thiên nhiên đẹp tuyệt vời. Có điều, trong lãng hoàn toàn vắng bóng cây xanh làm cho khách tham quan mau thấm mệt, nhất là đối với hai vị khách thuộc hàng U70! Cho nên chụp quay chút đỉnh xong, hai lão nhanh chóng rút lui xuống núi, tìm chỗ nghỉ ngơi như hai vị Hoàng, Châu.

From: Võ Ngọc Khôi

Sent: Friday, March 13, 2009 9:09:56 PM

Vua Khải Định là một vị vua nổi tiếng ăn chơi cờ bạc tới bên đến sát nghiệp trước khi được quan thầy Pháp đưa lên làm vì. Ngoài ra, mặc dù Khải Định có một người con duy nhất sau này là vua Bảo Đại nhưng chuyện cấm cung cũng xác nhận ông là một người bê đê chỉ thích mấy ngài hoạn quan mà bỏ bê bao nhiêu cung tần mỹ nữ suốt đời nằm ôm gối chiếc lạnh lùng trong cung cấm, nghĩ mà tội nghiệp cho những người đẹp được tiến cung thời đó.

From: Hà Phước Trường

Sent: Friday, March 13, 2009 11:12 AM

Dưới bóng râm của tàng cây cổ thụ, có bốn ông già đang nghỉ ngơi, thư giãn... Phục hồi được phần nào sức khỏe, tứ lão gia lại tiếp tục cuộc hành trình, tìm đường đến đền thờ vua Trần Nhân Tông và Công chúa Huyền Trân. Vào khỏi cổng chính, trước hết du khách gặp đền thờ của Huyền Trân Công chúa, đứng đây nhìn lên phía trên sẽ thấy ngay đền thờ vua cha Trần Nhân Tông, muốn lên đến đền thờ vua, phải bước lên vài trăm bậc thang nằm giữa đôi rồng châu dài nhất VN được đúc bằng bê tông, hình như dài khoảng hai trăm mét thì phải.

Vua Trần Nhân Tông, ông vua đời thứ ba của nhà Trần, một vị vua anh hùng quả cảm, lại rất thông minh đức độ, có tài dùng người, đã hai lần cùng với các bậc cha, chú là các bậc anh hùng dân tộc như Trần Thánh Tông, Trần Quang Khải, Trần Nhật Duật và nhất là Trần Hưng Đạo đập tan tành hai cuộc xâm lăng dữ dội của quân Mông Cổ vào đất nước ta. Thuở còn là học trò tiểu học, tui mê nhất là giai đoạn lịch sử này, mê nhất là chuyện Trần Quốc Toản giận các bậc chú bác chê mình còn nhỏ, bóp nát

trái cam được vua ban, dùng dùng bỏ về nhà triệu tập các hào kiệt trẻ tuổi như mình, thành lập một đoàn quân trẻ măng, phát ngọn cờ thù sáu chữ vàng "Phá cường địch báo hoàng ân" kéo thẳng ra trình diện đức ông Trần Hưng Đạo để cùng đại quân đi diệt giặc...

Đền vua Trần Nhân Tôn

Nay đứng trước đền thờ vị vua anh hùng này, nhớ lại những trang lịch sử hào hùng của dân Việt Nam thuở ấy, trong lòng tự nhiên trào dâng một nỗi cảm xúc lạ lùng, và lần đầu tiên trong ngày, Tr.V. tui kính cẩn thắp lên nén hương để tưởng niệm những anh hùng dân tộc đời Trần.

Nói về công trình kiến trúc thì đền thờ này mới vừa khánh thành được vài ngày trước đây, ngoài quy mô vĩ đại hoành tráng ra thì hình như chưa thuyết phục được khách tham quan về mặt nghệ thuật kiến trúc giả cổ, hay nói thẳng ra là vật liệu và kỹ thuật hiện đại đã làm mất đi phần nào sự hấp dẫn của nét đẹp truyền thống của các đền đài cổ VN.

From: Nguyễn Vĩnh Tấn

Sent: Saturday, March 14, 2009 5:30:36 PM

Subject: Re: Ai ra xứ Huế thì ra (tt lan 4)

Trong các vị tướng ngày xưa, học sử, mình cũng yêu thích và nể nang vị tướng Trần Hưng Đạo nhất! Vì ông luôn giữ đạo tôi trung. Lúc đó, ông nắm nhiều uy quyền, có thể lên làm

vua, nhưng vẫn không làm! Ông vẫn giữ đạo tôi trung, để ngàn đời lưu danh trong sử xanh!

From: Võ Ngọc Khôi

Sent: Tuesday, March 17, 2009 10:22:28 PM

***Chưa đi chưa biết sông Hương,
Đi rồi mới thấy cũng thường thế thôi,
Khác chăng là khác chuyện chơi,
Mình chơi trên cạn họ chơi trên thuyền ...***

Ảnh hùng thám mật : Hoàng Trọng Đình, Châu Đình Thanh & Hà Phước Trường dưới chân tượng đài Huyền Trân Công Chúa

From: Hà Phước Trường

Sent: Wednesday, March 18, 2009 7:52:01 PM

Đúng 8 giờ rưỡi tối 13/02/09, tam lão có mặt tại bến thuyền Tòa Khâm và được hướng dẫn xuống thuyền để thưởng thức những giọng ca Huế. Chương trình kéo dài khoảng 60 phút, trong khi thuyền tắt máy thả neo giữa sông Hương, các cô gái Huế đã trở tài công hiến cho khán thính giả những giọng ca, câu hò đặc thù xứ Huế.

Mặc dù vẫn là những bài ca, câu hò quen thuộc đã từng được nghe đâu đó rồi, nhưng những màn trình diễn dễ thương như thế này vẫn lôi cuốn được khá đông khán thính giả trong đó có ba trụ U70 KSCC7. Cảnh thả hoa đăng cũng khá nên thơ và đẹp mắt. Tam lão không

tham gia vào màn thả đèn hoa này, có lẽ vì gân cốt không bảo đảm cho việc tiếp cận sông nước theo thể lom khom này ... tội nghiệp!

Ngày thứ Bảy 14/02/2009. Theo đúng chương trình đã hoạch định, tam lão nai nịt gọn gàng, quyết định không dùng ngựa mà sẽ cuốc bộ đến hoàng thành Huế. Quả là ba lão già sung sức, tìm chỗ điểm tâm mà cuốc gần 1/2 vòng Đại Nội, cuối cùng quay trở lại quán bún bò Huế vỉa hè gần nhà, cả phê thì tam lão nghe đồn rằng "Phi Thành Nội cà phê, bắt thành dân sành điệu" cho nên tam lão nhứt định phải lui vào cà phê Thành Nội mới đặng. Len lỏi một hồi mới an vị được tại một bàn trông dưới bóng một cây dương, nơi mà một cặp nam nữ trẻ đẹp mới vừa nhận chứng chỉ người sành điệu (nói nôm na thì là hóa đơn tính tiền).

Cũng như mọi người, ba du khách già vào bên trong Hoàng Thành qua Ngọ Môn. Vì không phải là vua nên hồng được vào cổng chính giữa. Ngọ Môn không chỉ đơn giản là một cái cổng ra vào mà nó là một công trình kiến trúc được thiết kế xây dựng thành hai hệ thống có công dụng khác nhau nhưng lại phối hợp hài hòa với nhau rất chặt chẽ: Bên trên là lầu Ngũ Phụng được dùng như là một lễ đài, bên dưới là nền đài.

- Lầu Ngũ Phụng có hai tầng, sườn hoàn toàn làm bằng gỗ quý, nơi dùng để tổ chức các cuộc lễ của triều đình kể cả lễ duyệt binh, lễ xướng danh các sĩ tử thi đỗ các kỳ thi do triều đình tổ chức...

- Nền đài, khá cao, có tiết diện hình chữ U, xây bằng đá. Phần này có năm lối đi, mặt giữa có 3 cửa mà cửa chính giữa dành riêng cho vua đi, hai cửa hai bên dành cho các quan văn võ. Ở mỗi cánh chữ U có một lối đi dành cho lính tráng trong đoàn đi theo vua. Vậy là tụi này khi vào được đi bằng cửa của quan, còn khi ra thì phải dùng cửa của lính hầu.

Cuộc du ngoạn Hoàng thành được kết thúc bằng buổi nghe nhã nhạc cung đình được tổ chức trong nhà hát hoàng gia để thưởng thức những tiết mục ca vũ ngoạn mục với ban nhạc cổ đô Huế.